

BLACK POLITICS

Fekete polgárjogi
küzdelem az USA-ban
1945 után :

Fekete politika Marcus
Garveytől Barack
Obamáig

3. RÉSZ

A MAI AMERIKAI FEKETE TÁRSADALOM

A Black Politics tanulmányorozatban kísérletet teszünk az amerikai fekete politika összefoglalására. A téma könyvtárnyi irodalmára való tekintettel áttekintésünk teljességre nem törekedhet.

Az összeállításban a századforduló civil kezdeményezéseitől Obama elnökké választásáig mutatjuk be a főbb fekete politikai követeléseket, ügyeket, képviselőket, és a rájuk adott intézményi válaszokat. Ez utóbbiak a mindenkori amerikai elnökjelöltek, kormányzók kampányait, a közpolitikai javaslatokat, és jogi lépéseket jelenti.

Ezen kívül az elemzések kiegészülnek társadalom és intézménytörténeti adatokkal, illetve néhány kampány, így az 1960-as Robert Kennedy, Jesse Jackson 1984-es és Barack Obama 2008-as elnökválasztási kampányainak részletes bemutatásával.

Kiinduló hipotézisünk, hogy Obama sikere nem választható el az őt megelőző történelmi eseményektől, így a déli rasszista Jim Crow rendszer felbomlásától, az 1930-as évek fekete közösségi kezdeményezéseitől, vagy a politikai szocializációban fontos szerepet játszó egyház kampány-tevékenységétől.

Szükségesnek érezzük azt is bemutatni, hogy voltaképpen nem létezik egységes fekete identitás, hanem egy koronként és társadalmanként nagyon is különböző társadalmi konstrukcióról van szó, amelynek létezik egy külvilág számára létrehozott változata, és sok, alternatív fekete identitás is. Ezen kívül figyelmet fordítunk a fekete politikusok médiabeli reprezentációjára is.

Az elemzések nyitva hagyják azt a kérdést, hogy vajon létezik-e hosszú távon önálló, a két nagy párton kívül egy harmadik politikai erő, amely kifejezetten a fekete szavazók képviseletére jött létre. Ha igen, akkor ez feltehetően beleillik többi rendszerellenes, a két nagy párt politikájával elégedetlen protest politikai tömörülésekbe..

A kiadó bízik abban, hogy a téma tanulmányozása akár a magyar etnikai kisebbségi kérdések megoldásához és integrációs formák kidolgozásához is ötleteket, mintákat nyújthat.

3. rész

Pillanatkép a mai amerikai fekete társadalomról

Az északi államokban a 19. század második felében már jelentős számú fekete értelmiségi vagy szakképzett, szolgáltatással foglalkozó réteg élt a nagyvárosok etnikailag szegregált negyedeiben, akik főleg a fekete közösség igényeit elégítették ki. A Délről Északra, a nagy ipari központokba történő fekete népességvándorlás az első világháború kitörése után indult meg, amikor az USA felfüggesztette a Kelet-Európai bevándorlók befogadását, és ezért égetően nagy szükség volt munkásokra több, a háborús konjunktúrának köszönhetően felfutó kulcságazatban.

A fekete középosztály legnagyobb arányban Charlestonban, Atlantában, Georgiában, New Orleansban élt, és szinte minden szakmában képviseltették magukat. Északon állami alkalmazottak voltak, így Washingtonban szövetségi állásokat töltöttek be, de voltak orvosok, gyógyszerészek, építészek, ügyvédek, egyetemi tanárok, fogorvosok, ápolók, a szolgáltató és a szórakoztató iparban dolgozók is.

Délen értelmiségiként nagyrészt papként vagy tanítóként dolgoztak, azon kívül farmtulajdonosok, a vasút és a posta alkalmazottai vagy kereskedelmi ügynökök voltak. Bár 11 államban érvényben volt a munkaerő-piaci diszkrimináció tilalma, de számos szakma és vállalat nem alkalmazott feketéket, így például a Brotherhood of Railroad vasúttársaság sem.

A fekete lakosság aránya jelenleg az USA-ban 12,9 %, legnagyobb arányban, 47%-ban, a tíz déli államban [1] élnek. A déli népesség koncentrációra jellemző, hogy a százezer fő feletti fekete lakossal rendelkező tíz városból nyolc Délen található [2]. A kilencvenhat, többségében feketék által lakott megyéből kilencvenegy szintén Délen található [3].

A fekete középosztály lélekszáma a fehér középosztályhoz képest növekszik, de a jövedelmi viszonyok terén 25%-al elmarad mögötte. A családok 70%-a egyszülős háztar-

tásból áll, amelyek túlnyomóan női ház-tartásfőt jelentenek; a 16-24 év közötti nők egynegyede egyedülálló anya, a fekete férfiak egyharmada van a büntetés-végrehajtás valamelyik szakaszában.

Ezért a fekete férfiak jelentős része nem tudja betölteni családfenntartó szerepét, sem anyagiilag támogatni a családot [4]. A korai apaság megghiúsítja a továbbtanulási esélyeket [5], szakképzettség szerzését és gyenge munkaerő piaci helyzetet eredményez, aminek a következménye az alacsony, vagy rendszertelen jövedelem.

A gazdasági válság hatására összeomló építő és autóipar, valamint a szezonális munkák megszűntével a 16-19 éves fekete férfiak 34%-a munkanélküli, míg az össznépeségre vetítve a feketék 11,2%-a, latinok 8,5%-a, a fehérek 5,8 %-a volt 2008 decemberében munkanélküli. Ebben nincsenek benne a részmunkaidőben foglalkoztatottak és azok, akik már semmilyen munkanélküli-ellátás folyósítására nem jogosultak [6].

A jövedelmi különbségekből kifolyólag az életesélyeket jól jellemzi, hogy a fekete munkavállalók 59%-ának, a latinok 87%-nak három hónapnyi anyagi tartalékkal sem rendelkezik, mely egy bekövetkező munkanélküliség idejére megélhetést biztosítana. Ezzel szemben a fehér munkavállalók 78 %-a rendelkezik ilyen megtakarítással [7].

A fekete férfiak magas munkanélküli rátája összefüggésben van azzal, hogy a gazdasági recesszió kezdetekor pont a fekete férfiakat legnagyobb arányban foglalkoztató építőipar, az összeszerelő üzemek, a gépkocsigyártás kezdett nagy arányú elbocsátásokba. Hasonló a helyzet, mint a 70-es évek végén, amikor az autó- és gépgyártás átállt az elektronikus gyártósorok alkalmazására, és tömegével bocsátotta el az alacsonyan képezett, betanított fekete munkásokat, akik az állásvesztés után tartós munkanélküliségre rendezkedhettek be. Az 1979-es 23%-os arányról 2007-re 9%-ra csökkent a gyári munkások aránya a munkaerő-piacon [8].

Mivel a szolgáltatóipar nem szívesen alkalmaz fekete férfiakat, és a munkaerőpiacon egy büntetett előélettel rendelkező fehér férfi előbb kap munkát, mint egy büntetlen előéletű fekete [9], ezért talán a megújuló energiaforrásokat használó zöld munkahelyek és környezetvédelmi beruházások teremthetnek számunkra új munkahelyeket.

Összefoglalva: a munkaerő piaci diszkrimináció és a gyerektartási és egyéb fizetési kötelezettségek mind a legális munkavállalás ellen hatnak, amelynek egyenes következménye a fekete férfiak által elkövetett magas arányú bűncselekmények aránya.

A 2000-es években a középosztályba - mely éves szinten 35-74 ezer dollár közötti jövedelmet jelentett -, az amerikai háztartások 33%-a tartozott. Ezen belül a fehér háztartások 28%-a, a latinok közül 34% és a feketék 30 %-a éri el ezt a jövedelmi szintet [10]. A fekete

osztályba sorolható latin háztartások aránya kisebb mértékben növekedett a feketénél, bár eleve jobb gazdasági helyzetből indultak azokhoz képest.

Az olyan jellegzetes középosztálybeli tulajdonnal, mint a pénzügyi megtakarítás, befektetés (melyet a gyerekek egyetemi tandíjára vagy a majdani lakásvásárlásukra kívántak fordítani) a fehér háztartások 67%-a, a feketék 45%-a, míg a latinok 42 %-a rendelkezett [12]. Az adatokból látható, hogy a fehér háztartások nagyobb megtakarítási hajlandóságának egyrészt az lehet az oka, hogy a második világháborút követő amerikai gazdasági fellendülés nyerte-seinek tekinthetőek.

Másrészt jóval kisebb arányban hordoztak több generációs társadalmi hátrányokat a feketék-hez, vagy a latinokhoz képest. A következő társadalmi hely-jelző a lakás, és azon belül is a középosztályhoz tartozást

Adatok	Fekete lakosság	Fehér lakosság
Munkanélküliek aránya (2007. június)	9,06%	4,2%
Tizenéves munkanélküliek aránya (2007. június)	37,3%	16,6%
Átlag családi jövedelem /év (2005)	35,464 \$	63,156 \$
Szegénységi arány az összes személyre (2005)	24,9%	8,3%
Gyerekszegénység aránya (2005)	34,5%	10,0%
Felsőfokú tanulmányokat folytatók aránya	41%	61%
Középfokú végzettséggel rendelkezők aránya	85,6%	93,4%
Felsőfokú végzettséggel rendelkezők aránya a teljes népességben (2005)	18,5%	31%
Születéskor várható átlagos élettartam	73,3%	78,3%
Csecsemőhalálozási arány 1000 élve születésből	13,6%	5,7%
Büntetés-végrehajtásukat töltő férfiak száma / 100 ezer fő	3,145	471
Saját lakással rendelkezők aránya	48,2%	75,8%

háztartások jövedelmi viszonyai jelentős mértékben növekedtek 1967 óta, amikor csak a 20%-ukat lehetett a jövedelmük alapján a középosztály közé sorolni. A latin háztartások, - melyek jövedelmi viszonyairól 1972-ben gyűjtöttek adatokat - akkor 31%-os arányban tartoztak a középosztályba [11]. Tehát a közép-

szimbolikusan meg-jelenítő háztulajdon is - értékét tekintve - szintén egyenlőtlenül oszlik meg a három csoport között. Az élen a fehér családok állnak, 80 ezer dollár értékű ingatlanal rendelkeznek, a latinok 60 ezer dollár értékűvel, a feketék pedig 52.800 dollár értékűvel bírnak. Az ingatlanok nagy értékbeli

különbségének oka minden bizonnyal a változatlanul nagyon erősen jelenlévő lakóhelyi szegregáció [13].

Ha a felsőoktatási adatokat [14] nézzük - egy négy éves egyetemi képzést alapul véve -, akkor azt találjuk, hogy a 25 év feletti fehér fiatalok 28%-a, a feketék 17%-a és a latinok 11%-a rendelkezett felsőfokú végzettséggel. Az egyenlőtlenség okát ismét a jövedelmi viszonyokban kell keresnünk, hiszen a négytagú fehér háztartások átlagjövedelme évente 63,156 ezer dollár, a latinoké 40 ezer, míg a feketéké 35,441 ezer dollárt tesz ki. A létminimum alatt - amely 2005-ben egy négy fős családra vetítve éves szinten 19,350 ezer dollárt jelent - a fekete háztartások 24%-a, a latinok 21%-a, míg a fehérek 10%-a található [15].

Az adatok alapján nyilvánvaló, hogy még az olyan lehetőségekkel, mint a *Direct Student Loan Program* [16], vagy a *Federal Family Education Loan Program*, a fekete diákoknak csak elenyésző része tud élni.

Nyugdíj-megtakarítással 2008 decemberében [17] a fehérek 43,4%-a rendelkezett, míg a feketék 18 %-ának van nyugdíj-megtakarítása. A kirívóan nagy aránytalanság oka, hogy a feketék döntő többsége az 1940-60-as években a polgárjogi küzdelem évtizedeiben nem tudott részt venni a társadalmi vagyon-felhalmozás folyamatában.

Ugyanakkor a fekete közösségen belül is létrejött egy másik, statisztikai adatokkal nem mérhető társadalmi egyenlőtlenség, amit másodlagos marginalizációnak nevezünk. Ebben az esetben egy etnikai csoport tagjai - jelen esetben a feketék - nem hajlandóak a közösség legrosszabb helyzetben lévő tagjainak igényeire választ adni. Ezáltal a közösség rosszabb érdekérvényesítő képességekkel rendelkező vagy stigmatizált tagjai kiszorulnak a közösségi döntéshozatalból. Így kialakul egy értékhierarchia a fekete közösségen belül, amelyben a fehér középosztálybeli értékeknek megfelelni nem tudó, vagy nem akaró csoportok morálisan kevésbé értékesek a középosztálybeli életvezetési elvet vallókénál. Ráadásul ebben a bűnbak-képzési folyamatban a szegénység amorális-ként, társadalmi patológiaként jelenik meg.

Ezért alacsonyabb társadalmi értékénél kevesebb társadalmi juttatásra szorul.

Gyakori vádként merülhet fel az előítéleten, általánosításon alapuló politikai kommunikációban, hogy a szegények képtelenek a gyerekeikről gondoskodni, kábítószerre és italra költik a segílyt, nagyobb hajlamuk van a bűnelkövetésre, vagy nincs igényük a megfelelő higiénias viszonyok kialakítására. Több szerző (Lawrence Mead 1986, George Borjas 2001) [18] az Oscar Lewis által szegénység kultúrájának leírt jelenséget a politikai apátiával, alacsony önmegvalósítási igénnyel, reménytelenség érzésével, és mind magánéleti mind közösségi szintű szétesettséggel, szervezetlenséggel azonosítja.

Ez a folyamat a delegitimizáció, amelynek során bizonyos társadalmi csoportok így a feketék egy része negatív társadalmi kategóriába sorolódnak, és ez által kikerülnek a társadalmi elfogadhatóság kategóriájából. A delegitimizáció annak az igazolásul szolgál, hogy a kisebbségi csoport tagjai természetükénél fogva kulturálisan alacsonyabb rendűek a többségi-hez képest és megérdemlik a sorsukat, mert vannak társadalmi csoportok, akik a sikerre, és vannak, amelyek kudarcra születtek. Ez lényegében a rasszizmus egy formája, amelynek alkalmazója lehet személy vagy intézmény, és a kulturális-társadalmi távolságtartásra épít, így minimalizálja az általa problémásnak ítélt társadalmi csoporttal a kapcsolatot.

Ez a tendencia már az 1920-as évektől megfigyelhető volt az északi középosztálybeli feketék között. A felsőoktatásban való továbbtanulás sokszor egy fekete egyetemen, vagy többségükben feketék által látogatott intézményben [19], státuszprivilegiumot is jelentett, vagyis lehetőséget teremtett a kevésbé képzett fekete társadalmi csoportoktól való elzárkózásra.

A delegitimizáció egyik legutóbbi példáját az amerikai kormányzat viselkedése szolgáltatta 2005-ben a Katrina hurrikán New Orleans-i áldozataival szemben. Annak ellenére, hogy a *New Orleans Times* már 2002-ben a *Washing Away* [20] című cikkben hívta fel a figyelmet

arra, hogy a város mintegy százezer lakója nem rendelkezik saját gépjárművel, amellyel egy természeti katasztrófa esetén elhagyhatnák a várost, evakuációs terv nem készült.

A kormányzati felkészületlenség több mint ezer ember halálát okozta, és közvetlen hétszáz-ezer ember életét befolyásolja mind a mai napig, többek között a vagyona, az ingatlan- tulajdona elvesztésével.

Ehhez járult még a média reagálása, mert a Katrina pusztítása után (2005. aug. 29.) több sajtóhír a New Orleans-i feketékről, mint menekültekről szólt, és szeptember 6-án maga George Bush jelentette ki [21], hogy ők nem menekültek, hanem amerikaiak.

Mindez azonban nem akadályozta meg Busht abban, hogy - annak ellenére, hogy a Katrina hurrikán pusztítása idején a Federal Emergency Management képtelen volt ellátni a feladatát - nyíltan gratuláljon az igazgatójának, amiért a hivatal sikeresen úrrá lett a szökőárt követően kitört káoszon a városban.

A delegitimizációhoz társulhat még az olyan elképzelés is, hogy nem mindenki alkalmas a szabadságra, és ehhez gyakran paternalista segítségre van szükség. Vagyis az adott közösség sorsáról való döntésbe nem vonják be annak tagjait, hanem helyettük egy jobb társadalmi helyzetű csoport dönt, amely adott esetben megtagadhat a hatalmi helyzetben alávett csoporttól bizonyos javakat.

Ezek a jobb helyzetben lévők lehetnek egyszerűen csak kevésbé sötét bőrű feketék, vagy a szociális ellátást működtető középosztálybeli feketék, vagy maguk a politikai elit tagjai. Azok a feketék, akiknek sikerült a társadalmi mobilizáció révén politikai döntéshozóvá válni, határozzák meg és tematizálják a politikai közbeszédben a fekete közösség igényeit, és a közösség számára olyan normarendszert kívánnak mérvadóvá tenni, amely a fehér középosztálybeli fehér értékeken nyugszik. Ez a státusz mozgalmi identitást jelent, amelyet a megszemélyesítő fekete elit tagjai stratégiai-politikai célból dolgoztak ki.

Ennek ellentéte és egyben kívánatos közösségi modell a több társadalmi réteget magába foglaló identitás. A benne résztvevő magasabb és alacsonyabb rétegű csoportok között aktív társadalmi kapcsolat van; az előbbiek tudatában vannak, hogy honnan származnak, felelősségteljes közösségi magatartást tanúsítanak, és minden társadalmi csoportot egyenrangúan képviselnek.

Míg a társadalmi különbségekből fakadó közösségen belüli marginalizáció elsősorban az alacsonyabb anyagi helyzetű feketéket sújtja, addig a fekete politikai, kulturális, gazdasági elit tagjai gyakran mindkét, azaz a fekete és fehér társadalom részétől való fokozódó elidegenedésről számolnak be.

Ugyanis a társadalmi mobilitás egyik eleme, hogy a benne résztvevő feketék fokozatosan elhagyják a faji jellegzetességre utaló magatartásmodelleket és alkalmazkodnak a fehér felső középosztály normáihoz, kulturális kódjaihoz. A sikerük titka többek között abban is rejlik, hogy hogyan tudják átvenni ezeket a kulturális kódokat, amelyek révén a többi feketéhez képest társadalmi előnyökhöz jutnak.

A kulturális kódok egy adott etnikai közösség mindennapi életmódjában gyakran sztereotip módon megjelenített elemek, amelyeken keresztül az adott közösség meghatározza önmagát és a többségi társadalom észleli a kisebbségi csoport tagjait. Idetartozik a beszédstílus, öltözködés, étkezési szokások, zenehallgatás és egyéb fogyasztási szokások vagy a szabadidő eltöltésének módja is.

(2011.12.08.)

További részek :

1. A mai fekete identitás az USA-ban
2. Az amerikai fekete politikai kultúra
3. A fekete politikai aktivizmus az USA-ban
4. Harc a a fekete szavazókért: Politikai kommunikáció és kampánystratégiák szövetségi és állami választásokon az USA-ban
5. Az egyház, mint az amerikai fekete közösség méhe
6. Harmadik pártiság egyenlő fekete párt?
7. A Jim Crow rendszer kialakulása Délen
8. Az NAACP létrejöttétől Franklin D. Rooseveltnél elnökválasztási kampányáig
9. Henry Truman elnökségétől a Voting Rights Act törvénybe iktatásáig
10. Az 1960-as amerikai elnökválasztási kampány és az Afrika-kérdés
11. A Voting Rights Act megszületésétől a Ronald Reagan-i neokonzervatív fordulatig
12. Jesse Jackson Szivárvány Koalíciójától Barack Obama elnökválasztási kampányáig
13. Jesse Jackson 1984-es elnökválasztási kampánya
14. George W. Bush, az « együttérző konzervatív », a republikánusok és a fekete közösség
15. Barack Husszein Obama 2008-as elnökválasztási kampánya
16. Hillary Rodham Clinton 2008-as elnökválasztási kampánya
17. Affirmative Action: A pozitív diszkrimináció elmélete és gyakorlata az USA-ban

[1] Alabama, Florida, Georgia, Louisiana, Maryland, Mississippi, Észak-Karolina, Dél-Karolina, Texas, Virginia. <http://blackdemographics.com/population.html> (Letöltve: 2010 aug 28) és Cawthorne, Alexandra: *Weathering the Storm. Black Men in the Recession*. April 2009, Centre for American Progress.

[2] A legnagyobb fekete lakossággal rendelkező városok: Birmingham (Alabama) 74%, Jackson (Mississippi) 73,5%, New Orleans (Louisiana), 67,9%, Atlanta (Georgia) 62,1%, Memphis (Tennessee) 61,9%, Richmond (Virginia) 58,1%. Hiv: Mc Kinnon J.: « The Black Population in the United States », March 2002. US Census Bureau. Current Population. *Current Population Reports Series*, pp. 20-541. Washington DC US. Census Bureau. In: Morris Jerome E - Carla R Monroe: *Why Study the US South? The Nexus of Race and Place in Investigating Black Student Achievement*. Vol 38. No 1 2009, pp. 21-36 Educational Researcher.

[3] Cawthorne, Alexandra: *Weathering the Storm. Black Men in the Recession*. April 2009, Centre for American Progress.

[4] A munkanélküliség vagy rendszertelen jövedelem a fekete családok egészére kihat, és az anyagi bizonytalanság miatt gyakran válásra kerül sor. Az elvált apa vagy fizeti, vagy nem fizeti a gyerektartást, ami a jövedelme 25-30%-át is elérheti. De ha hozzávesszük az adó-visszatérítést és az étkezési utalványokat, akkor ez akár 60-80 % is lehet. A gyerektartás pedig 65 %-áig letiltható a fizetésből, ami a szövetségi felső határ a fizetési letiltásoknál. Holzer, Harry-Paul, Offner-Elaine Sorensen: « Declining Employment of Young Black Men: The Role of Incarceration and Child Support. » *Journal of Policy Analysis and Management*, Vol 24. No 2., 2005 p. 10.

[5] A középosztálybeli léthez belépő főiskolai diplomával a fehér férfiak 31%-a, míg a feketéknek csak a 18%-a rendelkezik. A középosztálybeli státushoz, egy négyfős család esetén minimum évi 30-35 ezer dollár szükséges fejenként. Hiv.: 22. U.S. Census Bureau, 2005 *Current Population Survey Annual Social and Economic Supplement*, August 2005. <http://www.census.gov/prod/2005pubs/p60-229.pdf> (Letöltve: 2010 aug. 20.) In: *The Economic Stagnation of The Black Middle Class. A Briefing Before The United States Commission on the Civil Rights*. Held in Washington D. C, July 15, 2005

[6] Cawthorne, Alexandra, *op. cit.*

[7] Hiv: John Karl Scholz and Kara Levine, « U.S. Black-White Wealth Inequality », *Social Inequality*, Kathryn M. Neckerman Editor, New York: Russell Sage Foundation, 2004. pp. 895-929. (p. 917.) Rivera Armaad, Jeanette Huezo-Christina, Kasica-Dedrick Muhammad: *The Silent Depression. State of the Dream 2009*. United for Fair Economy, 2009. David Campbell - Joe R. Feagin: « Black Politics in the South: A Descriptive Analysis. » *The Journal of Politics*, Vol 37. 1975 pp. 129-59., p. 132.

[8] Cawthorne, Alexandra, *op. cit.*

[9] Hiv: Holzer Harry-Steven, Raphael-Michael Stoll: « How Do Crime and Incarceration Affect the Employment Prospects of Less Educated Young Black Men? » Extending Opportunity Conference, Washington DC May 2002. Holzer, Harry-Paul Offner-Elaine Sorensen: « Declining Employment of Young Black Men: The Role of Incarceration and Child Support. » *Journal of Policy Analysis and Management*, Vol 24. No 2., 2005. p. 8

[10] Hiv: U.S. Census Bureau, Asset Ownership Rates for Households, by Selected Characteristics: 2000, January 2005. http://www.census.gov/hhes/www/wealth/1998_2000/wlth00-2.html (Letöltve: 2010 aug. 25.) Wheary, Jennifer: *African Americans and Latinos Economic Opportunity in the 21st Century*. Future Middle Class Series. Demos: A Network for Ideas and Action, 2006.

[11] *Idem, ibidem*

[12] Hiv. Rakesh Kochhar, « The Wealth of Hispanic Households », Pew Hispanic Center, October 18, 2004. <http://pewhispanic.org/files/reports/34.pdf> (Letöltve: 2010 aug. 25.) Wheary, Jennifer: *African Americans and Latinos Economic Opportunity in the 21st Century*. Future Middle Class Series. Demos: A Network for Ideas and Action 2006.

[13] U.S. Census Bureau, Housing Vacancies and Homeownership (CPS/HVS), Housing Vacancy Survey, Annual Statistics: 2004, Homeownership Rates by Race and Ethnicity of Householder: 1994 to 2004, February, 2005. <http://www.census.gov/hhes/www/housing/hvs/annual04/ann04t20.html> (Letöltve: 2010 aug. 26.)

[14] 5. U.S. Census Bureau, Educational Attainment in the United States: 2003., June 2004. <http://www.census.gov/prod/2004pubs/p20-550.pdf>

[15] Patrick J. Kelly, « As America Becomes More Diverse: The Impact of State Higher Education Inequality », (National Center for Higher Education Management Systems, 2005). <http://www.higheredinfo.org/raceethnicity/InequalityPaperNov2005.pdf> (Letöltve: 2010 aug. 26.) Wheary, Jennifer: *African Americans and Latinos Economic Opportunity in the 21st Century*. Future Middle Class Series. Demos: A Network for Ideas and Action 2006.

[16] Más néven *Direct Loan Program*, az Oktatási Minisztérium által 1993 óta folyósított alacsony kamatozású szövetségi tanulmányi kölcsön. A hitelt a diák és a szülő is felveheti a gyereke számára, utóbbi esetben nagyobb összeget, viszont a visszafizetés is a szülőt terheli. Ezzel párhuzamosan más, magánfolyósítású diákhitel is felvehető. <http://www.directstudentloans.com/> (Letöltve: 2010 júl. 20.)

[17] National Bureau of Economic Research jelentése. <http://www.nber.org/papers/w14105> (Letöltve: 2010 aug. 26.) még szerepel: Marjorie Honig, « Minorities Face Retirement: Worklife Disparities Repeated? », International Longevity Center, New York: January 1999. <http://www.ilcusa.org/lib/pdf/publicationsminoritiesface.pdf> (Letöltve: 2010 aug. 27.)

[18] John McQuaid and Mark Schleifstein: « Washing Away ». <http://www.american-buddha.com/katrina.inharmsway.htm> (Letöltve: 2010 aug. 5.)

[19] Mint a Howard egyetem, Ivy Leagueban, Spelman, vagy Morehony főiskolákon.

[20] Shihadeh, Edward S., Nicole Flynn: « Segregation and Crime: The Effect of Black Social Isolation on the Rates of Black Urban Violence. » *Social Forces*, 74 (4) June 1996., pp. 1325-52.

[21] Forman, Tyrone A., Amanda E. Lewis: « Racial Apathy and Hurricane Katrina. The Social Anatomy of Prejudice in the Post-Civil Rights Era. » *Du Bois Review: Social Science Research on Race*, 3:1 2006., pp. 175-202. (p 180.)

Jegyzetek

Képek forrása :
Címoldal - <http://preaprez.wordpress.com/>
5. old. - <http://www.islandmix.com>

Schlenker Ádám

- az ELTE Társadalomtudományi Karán tanult politológia és kulturális antropológia szakon, szakdolgozatát az amerikai fekete politikai kultúráról és a mai férfi testképről írta.

- kutatási területei az európai összehasonlító politika, az USA kül- és belpolitikája, a közpolitika és az esélyegyenlőség.

Schlenker.Adam(kukac)gmail(pont)com

Europa Varietas Intézet

1135 Budapest, Szent László út 15. 5. em. 8.
<http://www.europavarietas.org>
info(kukac)europavarietas(pont)org

© Schlenker Ádám
© 2011 Europa Varietas Alapítvány